

ΓΑΚ αίτησης 1928/2014
ΓΑΚ επαναπροσδιορισμού 383/2021
Πράξη Προσδιορισμού 425/2021

J

Αριθμός Απόφασης: 1415 / 2022
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ
(Διαδικασία Εκουσίας Δικαιοδοσίας)

Συγκροτήθηκε από τον Ειρηνοδίκη Ιάκωβο Γ. Απέργη και την Γραμματέα Μαρία Μπέκου.

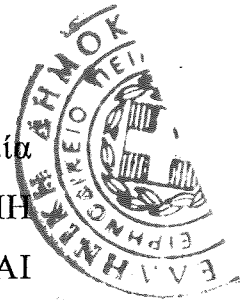
Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 24 Ιανουαρίου 2022, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ:

του

κατοίκου Πειραιά, η οποία προκατέθεσε προτάσεις δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Μιχαήλ ΚΟΥΒΑΡΗ και δεν εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ: 1) υπό ειδική εκκαθάριση τελούσας ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «PROTON ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», που εδρεύει στην Αθήνα, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, 2) υπό ειδική εκκαθάριση τελούσας ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, όπως νόμιμα εκπροσωπείται και 3) ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, οι οποίες δεν προκατέθεσαν προτάσεις ούτε εκπροσωπήθηκαν στο ακροατήριο.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ: εταιρείας με την επωνυμία «QUANT MASTER SERVICER ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία προκατέθεσε προτάσεις δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της Βασιλικής ΠΑΙΠΙΑ και δεν εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο, υπό την ιδιότητά της ως μη δικαιούχου διαδίκου, η οποία (εταιρεία), κατ' άρθρο 2 παρ. 4 Ν.4354/2015, διαχειρίζεται απαιτήσεις που ανήκουν στην αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία «ASOPUS LP», η δε ως άνω αλλοδαπή εταιρεία είναι ειδική διάδοχος επίδικων απαιτήσεων της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», καθώς η μεταβίβαση των ως άνω απαιτήσεων καταχωρήθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 3 Ν.2844/2000, στο Ένεχυροφυλακείο Αθηνών με αρ. πρωτ. 316/15-11-2019 (βλ. παράρτημα καταχωρηθέν στον τόμο 10 αριθμ. 350).

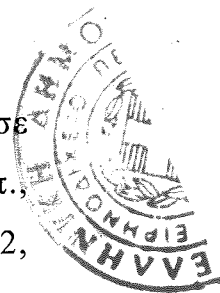
Η αιτούσα ζήτησε να γίνει δεκτή η από 07^{ης}-02-2014 αίτησή της, που κατατέθηκε στην Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμ. καταθ. 1928/666/26-03-2014, προσδιορίστηκε αρχικά για την δικάσιμο της 30^{ης}-01-2024, πλην όμως επαναπροσδιορίστηκε ηλεκτρονικά στην πλατφόρμα της ΕΓΔΙΧ με αριθμ. 101584, κατά τις διατάξεις του Ν.4745/2020, έλαβε από την Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου αριθμ. καταθ. 383/292/12-01-2021 και, δυνάμει της με αριθμ. 425/2021 Πράξης της κ. Διευθύνουσας το Ειρηνοδικείο Πειραιά, ορίστηκε προς εκδίκαση στην δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά την ανωτέρω ορισθείσα δικάσιμο, η υπόθεση αυτή εκφωνήθηκε νόμιμα με τη σειρά του σχετικού ειδικού πινακίου και συζητήθηκε, οι δε πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρασταθέντων διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους δια των κατατεθεισών έγγραφων προτάσεών τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Η αιτούσα, με την κρινομένη αίτησή της, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς τις καθ' ων πιστώτριές της, ζητάει, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει, και αφού ληφθούν υπόψη η προσωπική, εισοδηματική και περιουσιακή της κατάσταση, τη ρύθμιση των οφειλών της, σε συνδυασμό με την διάσωση από την εκποίηση του ακινήτου που αποτελεί την κύρια κατοικία της, και την απαλλαγή της από τα χρέη. Με το παραπάνω περιεχόμενο, η αίτηση αρμόδια κατ' άρθρ. 3 Ν.3869/2010 φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ως αυτού στην περιφέρεια αρμοδιότητος του οποίου βρίσκεται η κατοικία της αιτούσας, κατά την διαδικασία της Εκούσιας Δικαιοδοσίας (άρθρ. 741 επ. ΚΠολΔ), αφού δεν επετεύχθη Προδικαστικός Συμβιβασμός. Εξάλλου, δεν αποδείχθηκε ότι εκκρεμεί άλλη αίτηση της ίδιας αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της σε έτερο Ειρηνοδικείο της Χώρας, καθώς η ίδια έχει νομότυπα παραιτηθεί από την με αρ. καταθ. 7747/1342/2012 αίτησή της, που υπέβαλε στην Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, ούτε ότι έχει εκδοθεί απόφαση για ρύθμιση των χρεών της με απαλλαγή από τις οφειλές της. Γίνεται μνεία ότι προσκομίζεται η προβλεπόμενη από τον Ν.3869/2010 Υπεύθυνη Δήλωση της αιτούσας, με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής της από το Κ.Ε.Π. του Δήμου Πειραιά, όπως και η από 21^{ης}-01-2016 Υπεύθυνη Δήλωσή της, με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής της από το ανωτέρω Κ.Ε.Π. Περαιτέρω, η αίτηση είναι νόμιμη κατά τις διατάξεις του Ν.3869/2010, καθόσον με βάση τα εκτιθέμενα σε αυτήν περιστατικά συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής της αιτούσας στις ρυθμίσεις του ανωτέρω Νόμου και αρκούντως ορισμένη (βλ. ΑΠ 1131/1987 ΝοΒ Τόμος 36 σελ.

1601-1602, Αιτιολογική Έκθεση Ν.3994/2011 ο οποίος αντικατέστησε το άρθρ. 236 ΚΠολΔ, ΜΠρΗρακλείου 21/2013 ΕΔΥΠ 1/2014 σελ. 17 επ., ΜΠρΑλεξανδρούπολης 190/2012, ΜΠρΠειρ 141/2014, ΕιρΠειρ 60/2012, ΕιρΑκράτας 7 και 8/2012 αδημ., ΕιρΝικαίας 39/2012 ΝοΒ 2012/1444 και ΕιρΚορίνθου 67/2012 Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, πρέπει να γίνει δεκτή και η ανωτέρω αναφερόμενη κύρια παρέμβαση ως νόμο βάσιμη (βλ. ΕιρΚαλύμνου 1/2012 ΝοΒ 2012/563). Ωστόσο, απορριπτέα ως νόμο αβάσιμη είναι η ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος που προβλήθηκε, καθώς ο Ν.3869/2010 αποβλέπει στην δυνατότητα να δοθεί δεύτερη ευκαιρία στο υπερχρεωμένο φυσικό πρόσωπο για επανένταξη στην κοινωνική και οικονομική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει (βλ. Αιτιολογική Έκθεση Ν.3869/2010 και ΕιρΑκράτας 7 και 8/2012 ό.π.). Ως εκ τούτου, η επιδίωξη της αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της, σύμφωνα με το γράμμα και το πνεύμα του Ν.3869/2010, δεν συνιστά κατάχρηση δικαιώματος, δηλαδή άσκηση με τρόπο αντίθετο στην καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και τον κοινωνικοοικονομικό σκοπό του, αφού ο δανειολήπτης ασκεί νόμιμο δικαίωμά του σε ένα σύγχρονο Κράτος Δικαίου που επιτάσσει τον οικονομικό και κοινωνικό απεγκλωβισμό του, προκειμένου να ενταχθεί στην κοινωνική και οικονομική δραστηριότητα, με γνώμονα το γενικότερο συμφέρον (βλ. ΜΠρΑλεξανδρούπολης 190/2012 ό.π. και ΕιρΛάρισας 65/2013 αδημ.). Άλλωστε, το κατά πόσον η αιτούσα πληροί τις ουσιαστικές προϋποθέσεις για να υπαχθεί στις ρυθμίσεις του Ν.3869/2010 και, σε περίπτωση που η αίτηση γίνει δεκτή και ως ουσία βάσιμη, το ποια είναι η μηνιαία δόση που αυτή θα κληθεί να καταβάλλει είναι ζητήματα ουσίας που θα τα κρίνει το Δικαστήριο μετά το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας. Επομένως, η κρινομένη αίτηση, αφού συνεκδικασθεί με την παραπάνω αναφερόμενη κύρια παρέμβαση, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, και δη ερήμην των καθ' ων, αφού, όπως αποδεικνύεται από τις υπ' αριθμ. 7139,

7103 και 7091/31-03-2014 Εκθέσεις Επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Αθανάσιου Νικ. ΜΠΟΥΣΔΟΥΝΗ, που προσκομίζει και επικαλείται η αιτούσα, ακριβές αντίγραφο της κρινομένης αίτησής της με Πράξη Ορισμού Δικασίμου και Κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα σε αυτές. Περαιτέρω, καθώς οι καθ' ων είναι θεσμικοί πιστωτές, η ηλεκτρονική αίτηση επαναπροσδιορισμού τούς κοινοποιήθηκε μέσω της ηλεκτρονικής διεύθυνσης, που είχαν δηλώσει, στις 12-01-2021, όπως αποδεικνύεται από την με ίδια ημερομηνία Βεβαίωση κοινοποίησης του περιεχομένου της αίτησης που εξέδωσε η ΕΓΔΙΧ (άρθρ. 4ΣΤ παρ. 1 Ν.4745/2020). Τούτων δοθέντων, αφού οι καθ' ων δεν προέβησαν σε προκατάθεση προτάσεων, πρέπει να δικασθούν ερήμην και η συζήτηση της ανωτέρω υπόθεσης πρέπει να προχωρήσει σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (βλ. άρθρ. 754 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με την Αιτιολογική Έκθεση Ν.4335/2015, που τροποποίησε τον ΚΠολΔ, σελ. 35 αυτής).

Από την δέουσα εκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που νομίμως οι διάδικοι προσκομίζουν και επικαλούνται και όσων περιέχονται στον φάκελο της δικογραφίας, άλλα εκ των οποίων μνημονεύονται ρητά στην παρούσα και άλλα όχι, χωρίς όμως να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική εκτίμηση της διαφοράς, αλλά και από την όλη εν γένει διαδικασία αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα γεννήθηκε στις 04-12-1965 και από τον γάμο της με τον _____, με τον οποίον έχει ήδη διαζευχθεί από το έτος 2002, απέκτησε 1 τέκνο, και δη την _____, γεννηθείσα στις 02-04-1993. Περαιτέρω, η αιτούσα δεν έχει σταθερή εργασία, αλλά εργάζεται περιστασιακά. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της κρινομένης αίτησης η αιτούσα δανείσθηκε

από τις καθ' ων πιστώτριές της και οφείλει το συνολικό ποσό των 53.872,08€. Πιο συγκεκριμένα: α) από 1 πιστωτική κάρτα που έλαβε από την πρώτη καθ' ης οφείλει το συνολικό ποσό των 1.755,42€, β) από πιστωτική κάρτα που έλαβε από την δεύτερη καθ' ης οφείλει το συνολικό ποσό των 6.988,87€ και γ) από 2 καταναλωτικά δάνεια που έλαβε από την τρίτη καθ' ης οφείλει το συνολικό ποσό των 45.127,79€. Λόγω της μείωσης των καθαρών μηνιαίων αποδοχών της από το ποσό των 1.092,27€, που λάμβανε κατά το έτος 2009 (οικ. έτος 2010), στο ποσό των 405,85€ που έλαβε το έτος 2019, σε συνδυασμό με την γενικότερη αύξηση του κόστους ζωής, λόγω της οικονομικής κρίσης, ιδιαίτερος εξ αιτίας της αύξησης των τιμών καταναλωτικών αγαθών και της κατακόρυφης αύξησης των λογαριασμών ηλεκτρικού ρεύματος, η αιτούσα έχει περιέλθει σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της. Η αδυναμία της είναι γενική, καθώς με το μηνιαίο εισόδημά της, όπως αυτό διαμορφώθηκε, αδυνατεί και τις βασικές βιοτικές ανάγκες της να καλύπτει και τις μηνιαίες δόσεις των επίδικων δανείων να αποπληρώνει. Περαιτέρω, η αδυναμία της είναι μόνιμη, επειδή δεν αναμένεται σημαντική αύξηση των μηνιαίων απολαβών της κατά το προσεχές μέλλον, εξ αιτίας της ηλικίας της, αλλά και λόγω της οικονομικής κρίσης, εξ αιτίας της οποίας δεν αναμένεται σημαντική μείωση των ποσοστών ανεργίας ούτε ουσιαστικής αύξηση των μισθών των εργαζομένων. Εξάλλου, δεν αποδείχθηκε δολιότητα της αιτούσας ως προς την περιέλευσή της σε αδυναμία πληρωμών, επειδή οι οφειλές της δεν είναι τέτοιου δυσθεώρητου ύψους, ώστε να καταφάσκει δολιότητα στο πρόσωπό της με μόνη την ανάληψη των επίδικων δανειακών της υποχρεώσεων. Άλλωστε, η αιτούσα κατά τον χρόνο σύναψης των επίδικων δανειακών συμβάσεων είχε, σύμφωνα με τα ανωτέρω εκτιθέμενα, την εισοδηματική δυνατότητα αποπληρωμής τους. Εξάλλου, οι καθ' ων, χορηγώντας στην αιτούσα τα επίδικα καταναλωτικά δάνεια και τις επίδικες πιστωτικές κάρτες, σαφώς στάθμισαν το επάγγελμα και τις απολαβές της. Επιπλέον, δεν μπορεί να

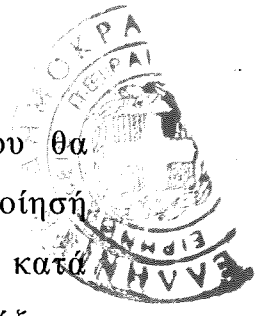

στοιχειοθετηθεί ούτε ενδεχόμενος δόλος της αιτούσας, επειδή η ίδια, αν γνώριζε ότι με την ανάληψη των ανωτέρω δανειακών της υποχρεώσεων, θα αποτελούσε ενδεχόμενο με αυξημένη πιθανότητα πραγμάτωσης η μη εξυπηρέτηση των επίδικων δανείων και η, συνεπεία αυτής, απώλεια του μοναδικού ακινήτου ιδιοκτησίας της, όπου στεγάζεται, δεν θα αναλάμβανε τις ανωτέρω υποχρεώσεις. Εξάλλου, το ότι η συνολική της οφειλή κυμαίνεται στα ανωτέρω επίπεδα οφείλεται σε μεγάλο βαθμό και στα υψηλά επιτόκια των επίδικων καταναλωτικών προϊόντων, όπως και στον εξάμηνο ανατοκισμό των τόκων υπερημερίας. Τέλος, η αιτούσα δεν ανέλαβε εικονικά χρέη τρίτων ούτε προέβη σε δωρεές προς τρίτους ούτε εκποίησε περιουσιακά της στοιχεία, απορριπτομένης της νομίμως υποβληθείσας ένστασης περί δόλιας περιέλευσής της σε αδυναμία πληρωμών ως ουσία αβάσιμης. Επομένως, συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσας οι προϋποθέσεις για υπαγωγή της στις ρυθμίσεις του Ν.3869/2010 και δη: Ι) σε αυτήν του άρθρ. 8 παρ. 5 για μηδενικές μηνιαίες καταβολές από τα εισοδήματά της και ΙΙ) σε αυτήν του άρθρ. 9 παρ. 2 Ν.3869/2010 για μηνιαίες καταβολές, προκειμένου να εξαιρεθεί από την εκποίηση η κύρια κατοικία της. Σε σχέση με την υπό στοιχείο Ι) ρύθμιση σημειώνονται τα εξής: Δυνάμει της παρ. 5 του άρθρ. 8 Ν.3869/2010, παρέχεται η δυνατότητα στο Δικαστήριο εάν ο οφειλέτης είναι για χρόνια άνεργος χωρίς υπαιτιότητά του ή το εισόδημά του είναι ανεπαρκές για την κάλυψη στοιχειωδών βιοτικών αναγκών του ή εξ αιτίας σοβαρών προβλημάτων υγείας ή άλλων λόγων ίδιας τουλάχιστον βαρύτητας να ορίσει με απόφασή του καταβολές μικρού ύψους ή και μηδενικές ακόμη. Στην περίπτωση αυτή το Δικαστήριο έχει την ευχέρεια με την ίδια απόφαση να ορίσει νέα δικάσιμο για επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο δεν υποχρεούται να ορίσει νέα δικάσιμο εάν κρίνει ότι ενόψει των ειδικών συνθηκών της εξεταζόμενης περίπτωσης δεν πρόκειται κατά τα προσεχή έτη να επέλθει

καμία μεταβολή στην περιουσιακή και εισοδηματική κατάσταση του οφειλέτη (βλ. Μακρής, «Εκουσία Δικαιοδοσία», εκδ. Τσίμος, Β' έκδ., 2012, σελ. 574) ή αν οι επίδικες οφειλές είναι, και αυτές, μικρού ύψους ή αν πρόκειται σημαντικό τμήμα αυτών να αποπληρωθεί στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρ. 9 παρ. 2 Ν.3869/2010, εφόσον υφίσταται ζήτημα προστασίας της κύριας κατοικίας, ή από καταβολές άλλου συνενεχόμενου στα δάνεια αυτά οφειλέτη. Εν προκειμένω, οι καθαρές μηνιαίες απολαβές της αιτούσας δεν επαρκούν για την κάλυψη των βιοτικών της αναγκών και, ταυτοχρόνως, για τον καθορισμό μηνιαίας δόσης χωρίς να παραβλάπτεται το βιοτικό της επίπεδο. Συνεπώς, βάσει όσων ανωτέρω εκτέθηκαν, πρέπει να προσδιορισθούν μηδενικές μηνιαίες καταβολές από τα εισοδήματα της αιτούσας επί πενταετία, χωρίς να οριστεί νέα δικάσιμος, προκειμένου να ελεγχθεί τυχόν μεταβολή της περιουσιακής κατάστασης και των εισοδημάτων της αιτούσας, για να καθοριστούν ενδεχομένως μηνιαίες καταβολές και να εκκαθαρισθεί οριστικά το θέμα της απαλλαγής της από τα χρέη με την έκδοση οριστικής απόφασης, καθώς δεν αναμένεται ουσιώδης βελτίωση στο άμεσο μέλλον της εισοδηματικής της κατάστασης, η δε αιτούσα είναι επιπλέον επιφορτισμένη με την δόση που θα οριστεί στο πλαίσιο της ρύθμισης της παρ. 2 του άρθρ. 9 Ν.3869/2010. Ως προς την υπό στοιχείο II) ρύθμιση σημειώνονται τα εξής: Λόγω του ότι οι καταβολές που ορίστηκαν στο πλαίσιο της ρύθμισης από τα εισοδήματα της αιτούσας είναι μηδενικές και, ως εκ τούτου, δεν επέρχεται εξόφληση των οφειλών της, η ρύθμιση της παρ. 5 του άρθρ. 8 Ν.3869/2010, θα συνδυασθεί, ως ανωτέρω εκτέθηκε, με την προβλεπόμενη από την διάταξη του άρθρ. 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010. Πρέπει, συνεπώς, να οριστούν για την αιτούσα μηνιαίες καταβολές για την διάσωση της κύριας κατοικίας της, ήτοι του ανήκοντος σε αυτήν 25% εξ αδιαιρέτου της πλήρους κυριότητας επί διαμερίσματος του ισογείου, επιφανείας 67 τ.μ., έτους κατασκευής 1960, που βρίσκεται σε οικοδομή κειμένη επί οικοπέδου στην αρ. 32 στον Πειραιά. Η αντικειμενική αξία του ποσοστού της αιτούσας επί

του ανωτέρω διαμερίσματος ανέρχεται σε 13.078,09€ και το 80% αυτής σε 10.462,47€. Συνεπώς, καθώς οι επίδικες οφειλές είναι υψηλότερες του 80% της αντικειμενικής αξίας του εμπράγματος δικαιώματος της αιτούσας επί της κύριας κατοικίας της, η τελευταία οφείλει να καταβάλει το ποσό των 10.462,47€ για την διάσωσή της, και δη σε βάθος 20 ετών, αφού ελήφθη υπόψη η ηλικία της, η οικονομική της δυνατότητα και η συμβατική διάρκεια των επίδικων δανείων, δηλαδή 240 μηνιαίες δόσεις από 43,59€ εκάστη δόση. Σημειώνεται ότι σε διαφορετική περίπτωση, ήτοι αν οριζόταν μικρότερη διάρκεια ρύθμισης, δεν θα ήταν δυνατός ο οικονομικός και κοινωνικός απεγκλωβισμός της αιτούσας από τα χρέη, καθώς δεν θα μπορούσε να αποπληρώσει την μηνιαία δόση που θα της είχε οριστεί. Ωστόσο, το ποσό της μηνιαίας δόσης που ορίστηκε με την παρούσα, μαζί με τους κάτωθι αναφερόμενους τόκους, είναι εύλογο. Σύμφωνα με τον Ν.4549/2018, που τροποποίησε τον Ν.3869/2010 και εφαρμόζεται εν προκειμένω, μεταξύ της υπό στοιχείο Ι) και της υπό στοιχείο ΙΙ) ρύθμισης δεν μεσολαβεί πλέον περίοδος χάριτος και οι 2 ρυθμίσεις συντρέχουν. Τούτων δοθέντων, και ενόψει και των μηδενικών μηνιαίων καταβολών που ορίστηκαν στο πλαίσιο της υπό στοιχείο Ι) ρύθμισης, η ρύθμιση του άρθρ. 9 παρ. 2 Ν.3869/2010 θα ξεκινήσει για την αιτούσα τον μήνα Νοέμβριο του έτους 2022 και θα διαρκέσει έως και τον μήνα Οκτώβριο του έτους 2042, των καταβολών λαμβανομένων χώρα εντός του πρώτου 10/ημέρου εκάστου μηνός. Στην περίπτωση της ρύθμισης της παρ. 2 του άρθρ. 9 Ν.3869/2010 που εφαρμόζεται εν προκειμένω, οι απαιτήσεις με εμπράγματη εξασφάλιση επί του ακινήτου που αποτελεί την κύρια κατοικία του αιτούντος - οφειλέτη ικανοποιούνται προνομιακά (βλ. υπο 4 της ανωτέρω παρ.). Ως εκ τούτου, η διάθεση του ποσού για τις εμπραγμάτως εξασφαλισμένες απαιτήσεις γίνεται σύμφωνα με τη σειρά χρονικής προτεραιότητάς τους κατά τα άρθρ. 1257 και 1300 ΑΚ· έτσι, η απαίτηση για την οποία έχει εγγραφεί

α' τάξεως εμπράγματα εξασφάλιση επί του ανωτέρω ακινήτου θα ικανοποιηθεί κατά προτίμηση και εφόσον, μετά την πλήρη ικανοποίησή της, απομείνει διαθέσιμο υπόλοιπο, τούτο θα διατεθεί για την, κατά προτίμηση σε σχέση με τις λοιπές απαιτήσεις, εκείνης που έχει β' τάξεως εμπράγματα εξασφάλιση, και εφόσον, μετά την πλήρη ικανοποίηση αυτής, απομείνει διαθέσιμο υπόλοιπο, τούτο θα διατεθεί για την σύμμετρη ικανοποίηση των λοιπών (ανέγγυων) απαιτήσεων, υπό την προϋπόθεση ότι δεν υπάρχουν άλλης σειράς εμπράγματα εξασφαλίσεις (βλ. Ειρ Κόνιτσας 3/2013 αδημ. και Κρητικός, «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», Β' έκδοση, 2012, σελ. 223-224). Τούτων δοθέντων, το ποσό των μηνιαίων δόσεων που ορίστηκε για την αιτούσα στο πλαίσιο της παρούσας ρύθμισης, μαζί με τους κατωτέρω αναφερόμενους τόκους, θα καταβληθεί σύμφωνα με τα αμέσως παραπάνω διαλαμβανόμενα. Η αποπληρωμή θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά τον χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Σημειώνεται ότι στις υποθέσεις του Ν.3869/2010 ο υπολογισμός του τόκου γίνεται επί του ποσού της δόσης που ορίστηκε για το άρθρ. 9 παρ. 2 Ν.3869/2010, πράγμα που και ο ίδιος ο Νομοθέτης επιβεβαίωσε με την τροποποίηση της διάταξης της παρ. 2 του άρθρ. 9 Ν.3869/2010 με τον Ν.4549/2018, κατοχυρώνοντας και νομοθετικά τον έως τότε ομοιόμορφο τρόπο εφαρμογής του άρθρ. 9 παρ. 2 Ν.3869/2010. Πράγματι, ο σκοπός του Ν.3869/2010 είναι η ρύθμιση των οφειλών, με στόχο την διάσωση της κύριας κατοικίας του αιτούντος οφειλέτη. Συνεπώς, καθώς ο Νομοθέτης ρητώς πλέον ορίζει ότι ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής του, η οριζόμενη δόση του άρθρ. 9 παρ. 2 Ν.3869/2010 αποτελεί την οροφή και όχι την βάση υπολογισμού. Στην πραγματικότητα, ο Νομοθέτης ορίζοντας το ανωτέρω αναφερόμενο

επιτόκιο ουσιαστικά είχε υπόψη του την μεταβαλλόμενη σε βάθος χρόνου αξία του χρήματος, ήτοι την αξία που θα είχε η ορισθείσα μηνιαία δόση (εν προκειμένω των 43,59€) στο πέρασμα των ετών, κατά τα οποία διαρκεί η υποχρέωση καταβολής του άρθρ. 9 παρ. 2 Ν.3869/2010, ήτοι μετά από έως 20 ή 35 χρόνια, ανάλογα την περίπτωση. Το υπόλοιπο ανεξόφλητο τμήμα των απαιτήσεων των πιστωτριών της αιτούσας, που υπερβαίνει το 80% της αντικειμενικής αξίας του εμπράγματος δικαιώματός της επί της κύριας κατοικίας της, δεν δύναται να ικανοποιηθεί στο πλαίσιο της παρούσας ρύθμισης.

Επομένως, πρέπει η κρινομένη αίτηση, αφού συνεκδικάστηκε με την παραπάνω αναφερόμενη κύρια παρέμβαση, να γίνει δεκτή ως βάσιμη και στην ουσία της και να ρυθμιστούν κατά τρόπο οριστικό τα χρέη της αιτούσας, με σκοπό την απαλλαγή της από αυτά με την τήρηση των όρων της ρύθμισης. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρ. 8 παρ.6 του Ν.3869/2010. Τέλος, παράβολο ερημοδικίας δεν ορίζεται, επειδή η παρούσα δεν υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας (άρθρ. 14 Ν.3869/2010).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την αίτηση και την κύρια παρέμβαση ερήμην των καθ' ων και κατ' αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά την κύρια παρέμβαση.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ κατά τρόπο οριστικό τα χρέη της αιτούσας από τα εισοδήματά της προς τις πιστώτριές της, προσδιορίζοντας μηδενικές μηνιαίες καταβολές επί πενταετία (5/ετία).

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση το ανήκον στην αιτούσα 25% εξ
αδιαιρέτου της πλήρους κυριότητας επί διαμερίσματος του ισογείου,
επιφανείας 67 τ.μ., έτους κατασκευής 1960, που βρίσκεται σε
οικοδομή κειμένη επί οικοπέδου στην οδό στον
Πειραιά.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την αιτούσα να καταβάλει στις πιστώτριές της,
για την διάσωση της κύριας κατοικίας της, το συνολικό ποσό των δέκα
χιλιάδων τετρακοσίων εξήντα δύο ευρώ και σαράντα επτά λεπτών
(10.462,47 €), σε βάθος είκοσι (20) ετών, ήτοι η αιτούσα θα
καταβάλλει το ποσό των σαράντα τριών ευρώ και πενήντα εννέα
λεπτών (43,59 €), ανά μήνα και για διακόσιους σαράντα (240) μήνες,
σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο σκεπτικό της παρούσας, αρχής
γενομένης από τον μήνα Νοέμβριο του έτους 2022 έως και τον μήνα
Οκτώβριο του έτους 2042, των καταβολών λαμβανομένων χώρα εντός
του πρώτου δεκαημέρου (10/ημέρου) εκάστου μηνός, και δη εντόκως,
χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το
κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής,
σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος,
αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας
Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, του τόκου
υπολογιζομένου επί του ποσού της ανωτέρω ορισθείσας δόσης, κατά
τα εκτιθέμενα στο σκεπτικό της παρούσας.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στον Πειραιά στο
ακροατήριο του Δικαστηρίου, σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση
στις 16..... Αυγούστου.. 2022, χωρίς την παρουσία των διαδίκων
και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

